

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. října 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a soudců přísedících Jany Vištejnové a Mgr. Luboše Vocáska,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa svědka], t.č. ve vazbě Vazební věznice Liberec,
je vinen, že

1.

v [obec], ul. [adresa], dne 6. 2. 2016 v době kolem 13.00 hodin, v bytě, který obýval společně se svými dvěma nezletilými syny a manželkou [jméno] [příjmení], [datum narození], tuto nejprve v předsíni bytu začal objímat, přičemž říkal, „miluju tě ty káčo pitomá“, líbal ji a vyzýval, aby s ním šla do ložnice, což odmítala; následně ji dostrkal na postel v ložnici, a ačkoliv mu opakovala, že nechce a nemůže, líbal ji s tím, že si to rozdají na prasáka; když se do ložnice začali dobývat synové, kterým vypadla klika ze dveří, křičel na ně, aby je nechali být a odešli do obývacího pokoje; poté vstal, otevřel dveře a křičel na všechny vulgární výrazy; když [celé jméno poškozené] chtěla odejít, chytil jí za trup a odnesl zpět do ložnice, přičemž zavřel dveře, zde ji povalil na postel a zasedl s tím, že je stále jeho žena a pokud mohou jiné, ona může taky; přestože ho opakovaně žádala, aby ji nechal být, zvedl jí ruce nad hlavu, kde je držel, líbal ji a snažil se dostat pod její tričko, a když se zvedala, zatáhl ji za vlasy zpět; následně se snažil vsunout svůj ztopořený pohlavní úd do jejich úst, což se mu nepodařilo, neboť se bránila, snažila se vysmeknout nebo ho kousnou, přičemž se mu podařilo vyhrnout její tričko, stáhnout podprsenku a odhalit ňadra, která olizoval; vzhledem k tomu, že do pokoje vstoupil starší syn a řekl mu, aby matku nechal být, ve svém dalším jednání nepokračoval;

2.

v [obec], ul. [ulice] [adresa], dne 5. 4.2016 kolem v 20:15 hodin, poté, co mu [celé jméno poškozené], [datum narození], odemkla byt, ve kterém měl přespat, ve 4. patře domu, a vstoupila do něho s tím, že vyzvedne náhradní klíče, využil toho, když k ní přistoupil a snažil se jí políbit na krk, což se mu nepodařilo, neboť uhnula hlavou, následně ji rukama strčil na postel, sedl si na ni a držel obě ruce pevně nad její hlavou s tím, že se jí neustále snažil líbat na krku, ačkoliv mu opakovaně říkala, aby z ní slezl, protože to nechce; když se jí po chvíli podařilo vysmeknout a jít si pro své věci, odešel do vedlejší místnosti, kde si svlékl tričko a rozepnul kalhoty; opět k ní přistoupil, chytil a strčil do postele, kde ji zasedl, přičemž jí jednou rukou držel a druhou rukou se jí snažil osahávat a nepřestal, i když ho žádala, aby svého jednání zanechal, že jí to bolí, přičemž jí říkal, že to strašně chce a ví, že ona také; přes její obranu, kdy hýbala nohama, jí vyhrnul tričko nad úroveň pupíku, ruku vsunul pod legíny a přes spodní prádlo, které se pokoušel dát na stranu, pohyboval rukou v oblasti jejích genitálií, čemuž se stále bránila, hýbala se, v důsledku čehož se jí podařilo vymanit z jeho sevření, odstrčit ho ze sebe a z bytu utéct,

tedy

1.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, čin spáchá jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, když k jeho dokonání nedošlo,

2.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

T í m spáchal

1.

pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

2.

přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku.

pokračování 3T 98/2016-245

a odsuzuje se

ad skutek 1.

za uvedený pokus zvlášť závažného zločinu v souběhu s přechinem krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8.2.2016, č.j. 3 T 2/2016-96, podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Současně se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8.2.2016, č.j. 3 T 2/2016-96, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

ad skutek 2.

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti /12/ měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení protitoxikomanické v ústavní formě.

Odůvodnění:

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaný pokusil znásilnit svou manželku poškozenou [jméno] [příjmení], když se jí, i přesto, že se bránila a odmítala jej, snažil vsunout ztopořený penis do úst a svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen jejich nezletilým synem [jméno], a dále že znásilnil poškozenou [celé jméno poškozené], když jí přes její aktivní odpor vsunul ruku pod legíny, dával na stranu kalhotky a hladil ji po genitáliích.

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaný popřel, že by spáchal skutky kladené mu za vinu, když se v řízení hájil tím, že poškozená [celé jméno poškozené] s ním koketovala a on se toliko pokusil navázat intimní kontakt, s čímž poškozená nejprve souhlasila a smála se, posléze další sblížení odmítla, načež se jí obžalovaný omluvil a poškozená v pořádku odešla. Obžalovaný popřel, že by ji osahával at' už na prsou, nebo genitáliích. Stran poškozené manželky obžalovaný vypověděl, že měli rodinné problémy, navzájem se uráželi a poškozená proti němu naváděla děti. Předmětný den chtěl mít se svou manželkou sexuální styk, když popsal, co a jakým způsobem dělal, přičemž uvedl, že se určitě nesnažil násilím vložit jí penis do úst, prostě to zkusil a když to poškozená nechtěla, tak toho nechal. Obžalovaný dále popsal jejich běžný sexuální život, že k pohlavním stykům docházelo vždy z jeho iniciativy a probíhalo to tak, že manželka někdy řekla ne, přesto na ni dorážel a někdy z toho byl sex. V tomto konkrétním případě však zdůraznil, že si sex nevynucoval, dotíral, ale nepokoušel se jí znásilnit.

Z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], soud zjistil, jaký byl dosavadní rodinný život poškozené a obžalovaného. Svědkyně popsal předmětný den, jakým způsobem se obžalovaný domáhal sexu, že poté, co ji odnesl do ložnice a povalil na postel, tak ji zasedl, ruce jí držel nahoře, snažil se jí všude líbat, když měl vytaženou podprsenku, a když se chtěla zvednout, stáhl jí za vlasy zpět. Poškozená popsal, že obžalovanému říkala, aby z ní slezl a dal jí pokoj, že nechce, dále že se snažila obžalovaného kousnout do nohy, jak na ní seděl, přičemž on se snažil zasunout jí penis do pusy. Poškozená sebou však házela a obžalovaný tak od toho upustil. Ukončeno to celé bylo tak, že přiběhl starší syn, zařval, at' obžalovaný poškozenou nechá na pokoji, načež obžalovaný svého jednání zanechal.

Poškozená [celé jméno poškozené], ve své výpovědi popsal, že na žádost svého kamaráda svědka [celé jméno svědka] šla odvést obžalovaného do bytu, aby si zde vyzvedla druhé klíče a přinesla zpět klíče svědkovi, popsal že v bytě jí obžalovaný začal líbat na krku, což ona nechtěla, povalil jí dvakrát na postel, zaklekl jí, přičemž říkal, že to strašně chce, že ví, že ona to chce taky, držel jí za ruce a snažil se jí dostat pod legíny, což se mu podařilo, ale pod kalhotky se nedostal, když jí hladil po genitáliích.

Z výpovědi svědka [celé jméno svědka], jehož výpověď byla v souladu s § 102 odst. 1, odst. 2 tr. řádu při hlavním líčení přečtena, soud zjistil, jaké vztahy panovaly mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené] a jak probíhaly hádky. Svědek dále popsal, že předmětný den se obžalovaný zavřel s poškozenou do ložnice, kam jí odvedl přes její protesty, kdy napoprvé zareagoval na křik svědka a sám dveře otevřel, a napodruhé cca po 30 minutách, kdy obžalovaný opět poškozenou odvedl do ložnice přes její nesouhlas, svědek kopl do dveří a obžalovaného vyzval, aby svého jednání zanechal a nechal matku-poškozenou na pokoji, což obžalovaný udělal a místnost opustil. Svědek uvedl, že poškozená byla po tomto incidentu vystrašená.

Z výpovědi svědkyň [celé jméno svědkyně], [jméno] [celé jméno svědkyně] [celé jméno svědkyně] soud zjistil, jaké panovaly vztahy v rodině obžalovaného a poškozené [celé jméno poškozené], že poškozená byla z chování obžalovaného psychicky vyčerpaná a obžalovaného se bála, resp. měla

obavy o děti. Svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně] [celé jméno svědkyně] poté popsaly, že se jim poškozená i její syn - svědek [celé jméno svědka] svěřili se skutečností, že obžalovaný předemtný den poškozenou sexuálně napadl, když jim poškozená svěřila, že se pokusil vložit jí penis do úst. Svědkyně [celé jméno svědkyně] k tomu ještě sdělila, že jednou byla po telefonu svědkem hádky manželů, kde zaznamenala, že obžalovaný poškozené nejen nadává, ale i na ní plive.

Z výpovědi svědka [celé jméno svědka] soud seznal, že poškozená [celé jméno poškozené] odešla s obžalovaným do bytu svědka, aby si tam jednak vyzvedla náhradní klíče a jednak donesla klíče zpět svědkovi. Svědek dále vypověděl, že po návratu z bytu byla svědkyně divná, rozhozená a po chvíli se mu svěřila, že se jí obžalovaný pokusil znásilnit.

Soud dle § 211 odst. 6 tr. řádu se souhlasem stran přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení [celé jméno svědka], ze kterého seznal, že se mu poškozená [celé jméno poškozené] svěřila, že se jí pokusil znásilnit její známý, když při tomto poškozená brečela.

pokračování 3T 98/2016-246

S ohledem na osobu obžalovaného a charakter trestné činnosti byl ve věci vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví z odvětví psychiatrie MUDr. Jaroslavem Tržickým, a to k problematice drogové závislosti obžalovaného. Dle znalce nebyla u obžalovaného v době páčání trestné činnosti zjištěna duševní choroba ve smyslu psychosy, a to ani aktuálně, ani v inkriminované době. Jedná se u něj o primitivní, výchovně nedostatečně podchycenou a anomálně až psychopaticky utvářenou osobnost se zvýrazněnými projevy impulzivity, nezdrženlivosti a sociopatie. Jeho intelektové schopnosti jsou lehce podprůměrné. Dále byla u obžalovaného zjištěna závislost na psychotropních látkách. Jednání obžalovaného nebylo ovlivněno žádnou duševní poruchou, která by měla vliv na jeho ovládací či rozpoznávací schopnosti, když tyto byly v době páčání trestné činnosti v plné míře zachovány. Pobyt obžalovaného na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný, neboť je zde předpoklad, že i nadále bude zneužívat psychotropní látky se všemi negativními společenskými důsledky. V současné době je obžalovaný schopen plnohodnotně chápat smysl trestního řízení. Znalec doporučil výkon ochranného léčení protitoxikomanického formou ústavní.

Soud dále v řízení provedl dokazování listinami, a sice protokolem o zadržení osoby podezřelé, kopiemi e-mailové korespondence, úředním záznamem o šetření v domě [adresa] ul. [ulice], protokolem Magistrátu města Liberec, Odboru sociální péče ze dne 2.3.2016, protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, zprávou Magistrátu města Liberec, Odboru sociální péče, vyjádřením obžalovaného, podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016, zprávami o pověsti obžalovaného a opisem jeho rejstříku trestů.

Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Ve věci nebylo pochyb o tom, že se obžalovaný pokusil s oběma poškozenými – svou manželkou a slečnou [celé jméno poškozené] navázat sexuální kontakt, když uvedené shodně potvrzuje jak výpověď obžalovaného, tak obou poškozených. Obžalovaný se však hájil tím, že po té, co byly jeho pokusy oběma ženami odmítnuty, tak svého jednání dobrovolně zanechal a o nic se nepokoušel. Obhajoba obžalovaného je však vyvrácena výpověďmi obou poškozených. Výpověď poškozené [celé jméno poškozené], která podrobně a jasně popsala celý průběh skutku včetně skutečnosti, že se jí obžalovaný přes její hlasité protesty a její aktivní obranu, když se jej i snažila kousnout do nohy, pokusil vložit penis do pusy, líbal a lízal jí ňadra; o skutečnostech předcházejících bezprostředně žalovanému skutku, stejně tak jako o tom, že do ložnice s obžalovaným neodešla dobrovolně a verbalizovala svůj nesouhlas s konáním obžalovaného i z ložnice a že byla částečně odhalena bezprostředně po skutku, který byl ukončen tím, že do místnosti otevřel dveře nezl. syn obžalovaného a poškozené [jméno], konvenuje zejména s výpovědí svědka nezl. [celé jméno svědka]. Výpověď nezletilého je v tomto kontextu dále

podporována i listinnými důkazy, a to protokolem Magistrátu města Liberec, Odboru sociální péče ze dne [datum] a zprávou Magistrátu města Liberec, Odboru sociální péče. Výpověď poškozené [celé jméno poškozené] konvenuje taktéž s dalšími nepřímými důkazy, a to výpověďmi svědkyň [jméno] [celé jméno svědkyně] [celé jméno svědkyně]. Tyto svědkyně potvrdily výpověď poškozené s tím, že se jim poškozená svěřila, že se po ní obžalovaný dožadoval sexuálního kontaktu a že se jí pokusil vsunout do úst svůj ztopořený úd. Výpověď [celé jméno svědkyně] potom dokresluje (ne) funkčnost vztahu obžalovaného a poškozené. Výpovědi uvedených svědků soud hodnotil jako pravdivé a věrohodné, když nedospěl k závěru, že by na straně kteréhokoliv svědka existovala zásadnější motivace pro to, aby obžalovanému přitížili. Nad to soud podotýká, že uvedené výpovědi jsou ve vzájemném souladu, a to i přes skutečnost, že se svědkyně [celé jméno svědkyně] (tchyní) obžalovaný vychází a se svědkyně [celé jméno svědkyně] má problém. Stejně tak soud při svém rozhodování vycházel zejména z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], která taktéž podrobně popsala, že s obžalovaným šla do bytu [celé jméno svědka], aby zde vyzvedla náhradní klíče pro svou potřebu a odnesla druhé klíče svědku [celé jméno svědka], dále že po příchodu do předmětného bytu několikrát odmítla intimní návrhy obžalovaného s tím, že nechce, aktivně se slovně i fyzicky bránila (kopala nohama, hýbala se) a přesto ji obžalovaný nadvakrát chytil a svalil na postel, kde ji držel ruce, hladil ji a osahával na prsou, když ruku vsunul pod legíny a přes spodní prádlo, které se pokoušel dát na stranu, a pohyboval rukou v oblasti jejích genitálií. Výpověď poškozené [celé jméno poškozené] je nepřímo podporována i výpověďmi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], kteří uvedli, že po té, co se poškozená vrátila z bytu svědka [celé jméno svědka] (resp. domů) byla divná, rozhozená a brečela, načež se svědkům svěřila, že se jí obžalovaný pokusil znásilnit. Výše uvedené je v tomto kontextu i nepřímo podporováno listinným důkazem, a to emailovou korespondencí. Soud hodnotil výpověď obou poškozených jako pravdivou a věrohodnou, a jako z takové z ní vycházel. Na straně poškozených tak soud neshledal žádného zásadního motivu pro to, aby v rozporu s prožitými událostmi popisovaly věci v neprospěch obžalovaného, a to i přes skutečnost, že jak obžalovaný, tak i poškozená [celé jméno poškozené] potvrdili, že se chtějí rozvést. Nicméně i sám obžalovaný opakovaně uváděl, že jej manželka navštěvuje a vycházejí spolu dobře. Jediným logickým vysvětlením pak zůstává, že obě poškozené události prožily právě tak, jak je popsaly ve své výpovědi. Obhajobu obžalovaného týkající se skutečnosti, že se pouze pokoušel o navázání intimního kontaktu s oběma ženami v rámci flirtu tak soud shledal nepravdivou, nevěrohodnou a účelovou, motivovanou snahou odvrátit od sebe trestněprávní důsledky za projednávané trestné činy. Na závěrech soudu nic nemění a ani by nezměnil fakt, pokud by ať už jedna nebo druhá poškozená měly dalších x jiných souběžných sexuálních partnerů na bázi dobrovolnosti, nebo by bylo jejich chování s muži hodnoceno jako více či méně koketní. Soud zdůrazňuje, že v každém případě se musí jednat o oboustranně dobrovolný sexuální kontakt a nikoliv jen jakýsi signál, který si obžalovaný nesprávně (např. pod vlivem omamné látky či na základě svého osobnostního rysu) vyloží toliko jako určitou hru a nikoliv odmítnutí. Osobnostní charakteristika obžalovaného včetně jeho chování a závislosti na omamných látkách je pak prokazována výše citovaným znaleckým posudkem MUDr. Tržického. To že žalované skutky spáchal právě obžalovaný, a dispozice místa činu pak vyplývá z listinných důkazů, a to protokolu o zadržení osoby podezřelé, úředního záznamu o šetření v domě [adresa] ul. [ulice] a protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Na základě těchto důkazů pak soud dospěl ke skutkovým závěrům uvedeným ve výroku rozsudku.

Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Stran skutku ad 1. se obžalovaný pokusil přes výslovný nesouhlas a aktivní obranu poškozené jí vložit do úst svůj ztopořený úd, čímž spáchal pokus zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku a spáchá-li tento čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať

stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití

pokračování 3T 98/2016-247

předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy, osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek, tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. (více k tomu srovnej např. TR NS 68/2010- 1312). Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož. O takový způsob se jedná např. tehdy, když jde o stimulaci mužského pohlavního orgánu v ústech poškozené (k tomu viz R 25/2010). Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Pokud tedy obžalovaný dostrkal poškozenou [celé jméno poškozené] na postel v ložnici, a ačkoliv mu opakovala, že nechce a nemůže, líbal ji; následně když chtěla odejít, chytil jí za trup a odnesl zpět do ložnice, přičemž zavřel dveře, zde ji povalil na postel a zasedl, přestože ho opakovaně žádala, aby ji nechal být, zvedl jí ruce nad hlavu, kde je držel, líbal ji a snažil se dostat pod její tričko, a když se zvedala, zatáhl ji za vlasy zpět; následně se snažil vsunout svůj ztopořený pohlavní úd do jejích úst, což se mu nepodařilo, neboť se bránila, snažila se vysmeknout nebo ho kousnout, přičemž se mu podařilo vyhrnout její tričko, stáhnout podprsenku a odhalit ňadra, která olizoval, naplnil svým jednáním všechny zákonem požadované znaky kvalifikované skutkové podstaty shora uvedeného trestného činu, a to ve stadiu pokusu, jelikož k dokonání (úspěšnému zasunutí penisu do úst poškozené) nedošlo. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, když si tento musel být vědom toho, že svým jednáním může ohrozit či porušit zájem chráněný trestním právem hmotným, a sice zájem společnosti na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl.

Obžalovaný se dopustil trestné činnosti projednávané jako skutek ad 1. předtím, než byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ve věci 3T 2/2016, pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Soud tak ve věci musel přistoupit k ukládání tzv. souhrnného trestu dle zásad uvedených v § 43 odst. 2 tr., zákoníku.

Dle § 43 odst. 2 tr., zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 § 43 tr. zákoníku, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem

dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

Za trestný čin projednávaný v této věci jako skutek ad 1. a ve věci Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016, je nutno tedy ukládat jeden trest, v trestní sazbě trestného činu nejprísněji trestného, kdy nově uložený trest nesmí být mírnější než trest již uložený Okresním soudem v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016, a to za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016. Trestným činem nejprísněji trestným je zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, neboť za něj může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody 2 až 10 let.

Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Obžalovaný byl trestním příkazem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8.2.2016, č.j. 3 T 2/2016-96, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Vzhledem ke skutečnosti, že soud postupoval v projednávané věci stran skutkových a právních závěrů dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, musel tuto skutečnost promítnout rovněž do ukládání tzv. souhrnného trestu, kdy tento trest musí být ukládán za trestný čin projednávaný v této věci a ve věci Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016, a nesmí být uložen trest mírnější než již byl uložen ve zrušeném pravomocném rozhodnutí, a to vše za současného zrušení výroku o trestu v rozhodnutí, do nějž směřuje souhrnný trest. Za zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody ve výměře 2 až 10 let. Obžalovanému v řízení přitěžovala jeho kriminální minulost, a také skutečnost, že projednávaný skutek spáchal ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu z rozsudku vydaného Okresním soudem v Liberci, sp.zn. 3T 241/2014. Žádná skutečnost mu naopak nepolehčovala. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla v řízení zvyšována zejména tím, že se projednávaný skutek odehrával v bezprostřední blízkosti nezletilých dětí, avšak nebyla ničím snižována. Obžalovaný byl doposud 13x odsouzen, přičemž přihlížet lze toliko ke 3 posledním záznamům v opisu rejstříku trestů, a to zejména za majetkovou trestnou činnost, za níž mu byly ukládány i nepodmíněné tresty odnětí svobody. Z uvedeného plyne, že obžalovaný je recidivistou, osobou trestněprávně již značně narušenou, kdy ho ke změně hodnotového systému a vedení řádného způsobu života nemotivují již dříve uložené alternativní, ale ani nepodmíněné tresty. Za takové situace, a za zachování principu tvrdosti již uloženého a rušeného trestu soudu nezbylo, než obžalovanému ukládat souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud však také, s ohledem na výše uvedené, kdy mu byl rušeným výrokem o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, sp.zn. 3T 2/2016, ukládán ještě alternativní trest obecně prospěšných prací, i když v nejvyšší možné výměře, považoval za přiměřené trest uložit ještě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a to ve výměře 2 let. Soud zároveň zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8.2.2016, č.j. 3 T 2/2016-96, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Stran skutku ad 2. vinila obžaloba obžalovaného taktéž ze spáchání pokusu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, avšak soud dospěl k závěru, že obžalovaný osahává na genitáliích poškozenou [celé jméno poškozené], a to přes to, že mu říkala, že to nechce, když se aktivně bránila, snažila se vymanit a kopala nohama, spáchal toliko přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné

pokračování 3T 98/2016-248

těžké újmy donutí k pohlavnímu styku. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jak je uvedeno výše, podstatou je

fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání a zahrnuje mimo jiné i osahávání genitálií ženy nebo muže a prsou ženy. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, přičemž nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Tomu odpovídá, že obžalovaný přistoupil k poškození [celé jméno poškozené] a snažil se jí políbit na krk, což se mu nepodařilo, neboť uhnula hlavou, následně ji rukama strčil na postel, sedl si na ni a držel obě ruce pevně nad její hlavou s tím, že se jí neustále snažil líbat na krku, ačkoliv mu opakovaně říkala, aby z ní slezl, protože to nechce; následně k ní opět přistoupil, chytil a strčil do postele, kde ji zasedl, přičemž jí jednou rukou držel a druhou rukou se jí snažil osahávat na prsou a nepřestal, i když ho žádala, aby svého jednání zanechal, že jí to bolí, a přes její obranu, kdy hýbala nohama, jí vyhrnul tričko nad úroveň pupíku, ruku vsunul pod legíny a přes spodní prádlo, které se pokoušel dát na stranu, pohyboval rukou v oblasti jejích genitálií, čemuž se stále bránila a hýbala se. Z žádného provedeného důkazu však neplyne, že by se obžalovaný i jenom pokoušel vsunout své prsty (či cokoliv jiného) do pochvy poškozené, a soud tak má za to, že se nejedná o situaci srovnatelnou se souloží. Je pravdou, že za jistých okolností, při hlubokém vnikání prstů do pochvy ženy, lze i při této praktice dovést srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u soulože, což nevylučuje i tento mechanismus provedení pohlavního styku považovat za srovnatelný se souloží. Mohou však existovat i takové případy, že tento mechanismus podobnost soulože nenavodí např. v důsledku malé intenzity v případě jen povrchového osahávání genitálu ženy spojené s nevýznamným krátkodobým a povrchním vniknutím (k tomu srovnej TR NS 35/2007- 990.). Soud tedy dospěl k závěru, že nelze bez dalšího uzavřít, že by obžalovaný svým jednáním naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu citovanou výše. I přesto ale jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno ani stran tohoto skutku dovést, když si obžalovaný musel být vědom toho, že svým jednáním může ohrozit či porušit zájem chráněný trestním právem hmotným, a sice zájem společnosti na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil znaky shora uvedené základní skutkové podstaty trestného činu.

Taktéž při úvaze o druhu trestu a jeho výměře stran skutku pod bodem 2. vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho osobním a rodinným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu. Za přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let. Obžalovanému v řízení přitěžovalo, že čin spáchal jak ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu z rozsudku vydaného Okresním soudem v Liberci, sp.zn. 3T 241/2014, tak i pouze několik dnů poté, co nabyl právní moci trestní příkaz Okresního soudu v Jablonci ve věci 3 T 2/2016. Jelikož se v tomto případě jedná o recidivu a není na místě ukládat trest souhrnný, přistoupil soud k ukládání trestu samostatného. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla v řízení tedy zásadním způsobem zvyšována jeho trestněprávní minulostí. Jak je uvedeno již výše, alternativní tresty k nápravě obžalovaného nepřispěly a soud má za to, že již proto nelze uložit jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody. S přihlédnutím ke skutečnosti, že v osobě obžalovaného se jedná o recidivistu, považoval soud za přiměřené a dostatečné uložit trest odnětí svobody ve spodní polovině zákonné trestní sazby, a to v délce 12 měsíců.

Pro výkon trestů byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť jde o trest uložený za úmyslný trestný čin, a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou.

S ohledem na charakter trestné činnosti, osobu obžalovaného, povahu jeho závislosti, léčebné možnosti a závěry znalce dále soud uložil obžalovanému ochranné léčení protitoxikomanického formou ústavní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 3. října 2016

JUDr. Lenka Zhoufová
soudkyně